

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8Csp/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203692
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Rudáš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818203692.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin proti žalovanému: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 3.228,90 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa vo veci domáhal zaplatenia sumy 3.228,90 eur spolu s príslušenstvom.

2. Žalobca sa k veci vyjadril, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 01.02.2013 uzatvorená Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 5018446, na základe ktorej bolo poskytnutých žalovanému 4.242,61 eur s mesačnou splátkou 115,90 eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 84 mesačných splátkach v sume 115,90 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 9.735,60 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.093,97 eur. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3.228,90 eur. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

3. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 8Csp/72/2018-36 zo dňa 23.08.2018, voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný. K žalobe sa uviedol, že Zmluvu o poskytnutí pôžičky považuje za absolútne neplatný právny úkon pre neurčitosť slovných označení „schválená pôžička“ a „celková pôžička“. Poukázal na obdobnú vec vedenú na Okresnom súde Prievidza pod sp. značkou 13Csp/9/2017, kde súd v obdobnom prípade posúdil takto uzavretú zmluvu za absolútne neplatný právny úkon. Uvedené potvrdil aj Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. značka 19Co/242/2016. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania, ktorú zdôvodnil tým, že dňa 01.02.2015 uplynula premlčacia lehota. Zmluva o poskytnutí pôžičky obsahuje úrokovú sadzbu vo výške 32% v rozpore s dobrými mravmi. Odkázal pritom na dôvodovú správu k Občianskemu zákonníku a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/26/2015. Zmluva o poskytnutí pôžičky neobsahuje ani termíny splátok a termín konečnej splatnosti nie je určený presným dátumom, čo je nevyhnutná náležitosť predpokladaná zákonom o spotrebiteľských úveroch. Tiež poukázal na tú skutočnosť, že v žalobe žalobca uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, toto však nemôže spôsobiť žiadne právne účinky, keďže žalobca nedoložil doručenkou k Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca tiež neuviedol, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané a ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 120,64

eur neboli podložené žiadnymi listinnými dôkazmi, žalobca nemá nárok na náklady na vymáhanie pohľadávky. Žalovaný navrhol súdu, aby žalobu súd zamietol ako nedôvodnú.

4. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 5018446 s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti a tiež dodržal zákonom predpokladaný postup pri zosplatnení pohľadávky a dlh nie je premlčaný, pričom žalovaný sa mohol oboznámiť so zosplatnením dlhu najneskôr momentom doručenia žaloby, v ktorej je skutočnosť zosplatnenia uvádzaná. Žalobca poukazuje na to, že v prípade nedodržanie podmienok pri zosplatnení dlhu súd skúma v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka premlčanie pri každej predpísanej splátke jednotlivito a odkazuje na aktuálny nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, kde Ústavný súd konštatoval, že ustanovenie §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko rozhodnutie Ústavného súdu SR neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie, momentom jeho vyhlásenia takéto rozhodnutie je spôsobilé vyvolávať právne účinky s ním spojené. Pokiaľ sa teda žalovaný nedovoľáva aplikácie premlčania, nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalobca je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 31 splátok evidoval úhradu necelých 27 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 27. splátkou splatnou dňa 20.05.2015. Z hľadiska naplnenia podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.09.2015, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.09.2018. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu.

5. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 15.11.2018 konanom v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán, zmluvnou dokumentáciou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaného - Zmluvou o poskytnutí pôžičky, prehľadom splátok a úhrad, spolu s ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 01.02.2013 mal žalovaný ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom uzavrieť zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 5018446, na základe ktorej veriteľ mal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo schválenej výške pôžičky 4.242,61 eur a celkovej sumy pôžičky 9.735,60 eura, ktorý sa zaviazal žalovaný veriteľovi zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 115,90 eura, teda s ročnou úrokovou sadzbou 32% ročne, RPMN 32% a priemernou RPMN 19,37%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 2/2020. Celkové náklady spotrebiteľa sú vo výške 5.492,99 eura. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok predmetného spotrebiteľského úveru, a preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 27.08.2015 k zaplateniu omeškaných splátok v sume 498,06 eura obratom, inak dôjde k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Právny predchodca žalobcu tvrdil, že ku dňu 19.10.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný dlžnú sumu 3.228,90 eura nezaplatil. Právny predchodca žalobcu podal žalobu na súd dňa 13.08.2018.

8. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného k zmluve č. 5018446 vyplýva, že žalovaný celkom uhradil sumu 4.093,97 eura. Naposledy žalovaný zaplatil sumu 23,35 eura dňa 18.06.2018.

9. Žalobca je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

21. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Žalobca si uplatňuje v konaní svoj nárok na základe zmluvy o pôžičke, ktorú mal uzatvoriť jeho právny predchodca so žalovaným dňa 01.02.2013. Na základe ustanovenia § 657 OZ možno konštatovať, že podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú dohoda o prenechaní určitého množstva druhovo určených vecí (teda aj peňazí) dlžníkovi a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť tieto veci veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby. Z uvedeného zároveň vyplýva, že v zmluve o pôžičke musí byť dostatočne určito a nepochybne dohodnuté aj množstvo druhovo určených vecí, ktoré prenecháva veriteľ dlžníkovi. Z obsahu listiny predloženej súdu právnym predchodcom žalobcu, označenej ako: Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky vyplýva, že žalovanému mala byť poskytnutá pôžička. K výške pôžičky sú v listine uvedené v časti údaje o požadovanej pôžičke suma 4.242,61 eur a počet splátok 84, v časti schválená výška pôžičky údaje a to: „schválená výška pôžičky: pôžičky 4.242,61 eura, celková suma pôžičky 9.735,60 eura, ktoré mal žalovaný veriteľovi zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 115,90 eura, s ročnou úrokovou sadzbou 32% ročne, RPMN 32% a priemernou RPMN 19,37%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 2/2020. Z ďalšieho obsahu zmluvy konkretizácia týchto pojmov nie je celkom zrejmalá a nie je ani vysvetlený prípadný rozdiel medzi nimi. V čl. 1.1 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu je pojem „Celková suma Pôžičky“ definovaný ako: „súčet všetkých Splátok dohodnutých medzi Klientom a Spoločnosťou v Zmluve“. Podľa názoru súdu, slová: „celková suma pôžičky“ by mohli nahrádzať údaj o „celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru“. Tento údaj bol totiž podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k 21.07.2013 podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Gramatický výklad slovného spojenia „celková suma pôžičky“ je podľa názoru súdu suma všetkých peňažných prostriedkov, poskytnutých dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke. Teda v oboch prípadoch ide o uvedenie sumy, ktorá bola poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke dlžníkovi. V tomto ohľade je však zmluva neurčitá, keďže z nej jednoznačne nevyplýva, aká suma bol dlžníkovi naozaj poskytnutá. Podľa názoru súdu, listina podpísaná právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nie je ako dvojstranný právny úkon dostatočne určitá v takom zmysle, aby z nej nepochybne vyplývala podstatná náležitosť zmluvy o pôžičke (spotrebiteľského úveru), ktorou je dohoda o presnom, resp. určitom množstve poskytnutých druhovo určených vecí žalovanému ako dlžníkovi. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Pokiaľ teda v písomnom znení zmluvy neboli dostatočne vymedzené všetky podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke,

nebola písomná forma zmluvy zachovaná. Súd preto dospel k záveru, že zmluva o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je absolútne neplatná. Pokiaľ boli na základe takejto neplatnej zmluvy poskytnuté žalovanému nejaké finančné prostriedky, bol povinný vrátiť ich žalobcovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení § 451 ods. 1, 2 a § 457 OZ. Žalovaný bol teda povinný poskytnutú sumu žalobcovi, príp. jeho právnemu predchodcovi vrátiť. Ako bolo uvedené, nárok žalobcu na zaplatenie sumy poskytnutej žalovanému je podľa názoru súdu nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného už v okamihu, keď žalovanému peňažné prostriedky poskytol, t.j. dňa 01.02.2013. Žaloba bola podaná na súde dňa 13.08.2018, teda nepochybne po uplynutí tak subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, ako aj objektívnej trojročnej premlčacej doby. Rovnaký názor vyslovil aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 26.01.2017 sp. zn. 19Co/242/2016.

27. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú pre premlčanie.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1 CSP. Súd úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní 100%.

29. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení trojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.